

КОДЕКС
АДМІНІСТРАТИВНОГО
СУДОЧИНСТВА
УКРАЇНИ

6 липня є визначною датою для адміністративної юстиції. Адже саме в цей день у 2005 році Верховна Рада України ухвалила Кодекс адміністративного судочинства України, який став поштовхом до початку діяльності адміністративних судів і розвитку їхньої системи.

Кодекс адміністративного судочинства, або КАС України, набув чинності **1 вересня 2005 року** й містив **7 розділів, які включили 280 статей**.

Через 12 років, **15 грудня 2017-го**, КАС України був викладений у новій редакції. На перший погляд його структура не змінилася: як і в 2005 році Кодекс містить 7 розділів. Проте в об'ємі він таки збільшився **з 280 до 391 статті**.

Цей день став для нас символічним не лише тому, що Кодекс набув чинності на День працівників суду, а й тому, що **15 грудня 2017 року вийшов перший випуск «PROправо»**. З того часу склад авторів дещо зазнав змін, а статті стали цікавішими, складнішими, більшими.

КАС України є настільною книгою, якою ми керуємося кожен робочий день. І тому наш 15-й випуск «PROправо» вирішили підготувати до Дня адміністративної юстиції й присвятити його маловідомим і цікавим статтям Кодексу, так званий «незвіданий КАСУ». У цьому номері ми пишемо про норми, які є в Кодексі, але їхнє застосування на практиці ще не бачили або воно траплялося дуже рідко. А також розповідаємо про цікаві, нетипові випадки застосування КАС України.

2020 рік уніс свої корективи до Кодексу. І ми не могли залишити їх без уваги, адже ці зміни зачіпають таке важливе питання, як процесуальні строки в період дії карантину.

Приємного читання та зі святом!

Редакція «PROправо»

незвідані норми КАСУ

Альона Касьян,
заступниця начальника
відділу правової роботи

глава 4

Врегулювання спору за участю судді

Вітаю! Мене звати Альона, я працюю в апеляційному адміністративному суді понад 13 років.

На практиці бачила застосування багатьох норм КАС України як у редакції до 15 грудня 2017 року, так і після. Однак не стикалася з інститутом врегулювання спору за участю судді, який запроваджено з 15 грудня 2017 року.

Врегулювання спору за участю судді проводиться за згодою сторін до початку розгляду справи по суті та здійснюється у формі спільних та/або закритих нарад. Суддя спрямовує проведення врегулювання спору за його участю для досягнення сторонами примирення.

Під час проведення спільних нарад суддя з'ясовує підстави та предмет позову, підстави заперечень, роз'яснює сторонам

предмет доказування за категорією спору, який розглядається, пропонує сторонам надати пропозиції щодо шляхів мирного врегулювання спору та здійснює інші дії, спрямовані на досягнення згоди. Під час закритих нарад суддя має право звертати увагу сторони на судову практику в аналогічних спорах.

Як під час спільних, так і під час закритих нарад суддя може пропонувати сторонам можливий шлях мирного вирішення протиріч.

Така процедура може застосовуватися не в усіх справах. Виключний перелік спорів, у яких проведення врегулювання спору за участю судді не допускається, наведений у ч. 2 ст. 184 КАС України.

Спосіб призначення, порядок і строки проведення врегу-

лювання спору за участю судді, а також підстави припинення такої процедури унормовані ст. ст. 184–188 КАС України.

Слід відмітити, що врегулювання спору за участю судді не можна повністю ототожнювати з примиренням сторін, що регламентоване ст. 190 КАС України, хоча кінцева мета цих процесуальних інститутів однакова.

Чи є цікавим, як судді пропонують і мотивують учасників процесу до мирного врегулювання спору на практиці? Адже здебільшого відповідачами в адміністративному судочинстві є суб'єкти владних повноважень, які не досить охоче йдуть на поступки та ще й законодавчо обмежені у своїх повноваженнях.

Юлія Коляда,
помічниця судді

СТАТТЯ 281 Особливості провадження у справах за адміністративними позовами про усунення перешкод та заборону втручання у здійснення права на свободу мирних зібрань

Привіт! Мене звати Юлія, я працюю в апеляційному адміністративному суді понад 10 років.

Параграфом 2 КАС України передбачено розгляд окремих категорій термінових адміністративних справ. Зокрема, цей параграф визначає особливості провадження в двох категоріях справ щодо реалізації права на свободу мирних зібрань: **ст. 280** КАС України – у справах за адміністративними позовами органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування **про встановлення обмеження щодо реалізації права на свободу мирних зібрань**, а **ст. 281** КАС України – у справах за адміністративними

позовами **про усунення перешкод і заборону втручання в здійснення права на свободу мирних зібрань**.

На практиці **ст. 280** КАС України застосовується нерідко, особливо під час виборчого процесу до різних органів влади.

Водночас мені жодного разу не довелося бачити застосування **ст. 281** КАС України.

Остання надає право організатору (організаторам) зборів, мітингів, походів, демонстрацій чи інших мирних зібрань звернутися до адміністративного суду за місцем проведення цих заходів із позовною заявою про усунення перешкод і заборону втручання в здійснення права

на свободу мирних зібрань з боку органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, повідомлених про проведення таких заходів.

З урахуванням нагальності розгляду такої категорії справ суд вирішує їх **протягом 2-х днів після відкриття провадження**. А в разі відкриття провадження **менш як за 2 дні до проведення** відповідних заходів або в день їх проведення – **невідкладно**, що, на моє переконання, є дієвим механізмом у забезпеченні права на свободу мирних зібрань.

Корисна стаття, як вважаєте?

Оксана Марчук,
секретарка судового
засідання

СТАТТЯ 233

Складення протоколу про вчинення окремої процесуальної дії

Привіт! Мене звати Оксана, я працюю в апеляційному адміністративному суді вже більше 3-х років.

Відповідно до **п. 4 ч. 1 ст. 63** КАС України одним із завдань секретаря судового засідання є ведення протоколу судового засідання.

Протокол ведеться в судовому засіданні, а також складається під час вчинення окремої процесуальної дії поза залом судового засідання або виконання судового доручення.

Якщо ведення протоколу в судовому засіданні є буденною

справою, то складати протокол про вчинення окремої процесуальної дії поза залом судового засідання та під час виконання судового доручення мені жодного разу не доводилося.

Положення **ст. 233** КАС України передбачають, що в разі вчинення окремої процесуальної дії поза залом судового засідання або під час виконання судового доручення дії суду й учасників справи фіксуються в протоколі. Вимоги до змісту протоколу визначені у **ст. 234** КАС України. Під час складання протоколу можуть застосовуватися й технічні засоби.

Усі присутні учасники справи, свідки, експерти, спеціалісти, перекладачі знайомляться з протоколом і можуть подати свої зауваження, які додаються до протоколу.

Зауваження з приводу допущених у протоколі неточностей або неповноти змісту також можуть бути подані **протягом 5-ти днів після підписання протоколу**. Розглянувши зауваження, суд постановляє ухвалу, якою враховує зауваження або мотивовано відхиляє їх.

Марія Доник,
помічниця судді

СТАТТЯ 247

Рішення щодо частини позовних вимог

Вітаю! Мене звати Марія, я працюю в апеляційному адміністративному суді 11 років та 11 днів))

Завжди було цікаво побачити застосування на практиці норми, яка надає суду право ухвалювати рішення щодо частини позовних вимог. Така норма існує в КАС України протягом усього часу його дії. Спочатку це була **ст. 164, а з 15 грудня 2017 року – ст. 247** КАС України.

Водночас рішення щодо частини позовних вимог у моїй практиці не траплялося.

Якщо в одному провадженні об'єднані кілька взаємопов'язаних самостійних вимог, положення ч. 1 ст. 247 КАС України надають суду право ухвалити щодо будь-якої вимоги часткове рішення та продовжити провадження в частині невіршених вимог. Кодекс встановлює також обмеження в застосуванні цього права: якщо за вимогами, об'єднаними в одне провадження, відповідачем є одна особа, ухвалення часткового рішення не допускається в разі обгрун-

тованих заперечень з боку відповідача.

Водночас **ч. 3 ст. 172** КАС України передбачає, що суд має право роз'єднати позовні вимоги, виділивши одну або декілька об'єднаних вимог у самостійне провадження, якщо це сприятиме виконанню завдання адміністративного судочинства.

Цікаво, якими критеріями керується суд під час вирішення питання, що ж зробити: ухвалити рішення щодо частини позовних вимог чи роз'єднати позовні вимоги?

Олена Коваленко,
помічниця судді

СТАТТЯ 177

Пред'явлення зустрічного позову

Вітаю! Мене звати Олена, я працюю в апеляційному адміністративному суді понад 11 років.

На практиці, за час своєї роботи, я жодного разу не стикалася зі справою, у якій, окрім первісного позову, наявний ще й зустрічний, пред'явлення якого передбачено **ст. 177** КАС України: **«Відповідач, який не є суб'єктом владних повноважень, має право пред'явити зустрічний позов у строк для подання відзиву. Зустрічний позов приймається до спільного розгляду з первісним позовом, якщо обидва позови взаємопов'язані і спільний їх розгляд є доцільним, зокрема, коли вони виникають з одних правовідносин або коли задоволення зустрічного позову може виключити повністю або частково задоволення первісного позову. Вимоги за зустрічним позовом ухвалою суду об'єднуються в одне провадження з первісним позовом. У випадку подання зустрічного позову у справі, яка розглядається за правилами спрощеного позовного провадження, суд постановляє ухвалу про перехід до розгляду справи за правилами загального позовного провадження».**

Інститут зустрічного позову є новим в адміністративному

процесуальному законодавстві, адже з'явився в редакції КАС України після 15 грудня 2017 року.

Зустрічний позов можна пред'явити лише в справах з чітко визначеним суб'єктом складом: позивачем у справі має бути суб'єкт владних повноважень. Пред'явлення зустрічного позову не змінює первісного процесуального статусу сторін у справі.

Для зустрічного позову характерно те, що:

- право подання зустрічного позову має не будь-який учасник процесу, а лише відповідач за первісним позовом; пред'являється він до первісного позовача;

- позов заявлений у процесі, який уже виник (подання зустрічного позову є можливим лише до закінчення строку подання відзиву);

- позов заявлений для спільного розгляду з первісним позовом.

Подання зустрічного позову надає можливість через спільний розгляд первісної й зустрічної вимог повніше врахувати правові відносини учасників справи.

Обидва предмети позову, і первісний, і зустрічний, мають бути взаємопов'язані.

Взаємна пов'язаність цих позовів може виявлятися у такому:

- виникають, обумовлюються єдиними підставами – спірними правовідносинами, які мали місце між сторонами або були наслідком інших правовідносин за участю сторін первісного позову;

- задоволення зустрічного позову може виключити повністю або частково задоволення первісного позову.

Прикладом взаємопов'язаності первісного й зустрічного позовів може бути адміністративна справа за позовом податкового органу про стягнення боргу з підприємства. У відповідь на первісний позов суб'єкта владних повноважень відповідач може подати зустрічний позов про скасування податкового повідомлення-рішення, яке слугувало підставою для подання первісного позову.

Отже, предмет зустрічного позову за своєю природою та змістом є подібним до предмету первісного позову з лише тією відмінністю, що про нього заявляє відповідач.

Форма й зміст зустрічного позову закріплені в **ст. 178** КАС України. На зустрічний позов поширюються всі процесуальні правила, які регулюють порядок пред'явлення позову.

небуденні

ВИПАДКИ застосування КАСУ

Тетяна Муханькова,
секретарка судового
засідання

Привіт! Мене звати Тетяна, я працюю в апеляційному адміністративному суді вже понад 8 років.

Мою увагу привернули зміни до Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України), що стосуються роботи секретаря, а саме направлення судових повісток.

КАС України на час його прийняття в 2005 році зобов'язував суд направляти сторонам разом з повісткою інформацію

Дбаємо про обізнаність учасників справи з правами й обов'язками

про їхні права й обов'язки, а суддю – роз'яснювати їх сторонам у судовому засіданні. Такі правила були передбачені ст. 130 і п. 2 ч. 1 ст. 190 КАС України в первинній редакції.

Проте чинний Кодекс **не передбачає направлення учасникам справи інформації про їхні права й обов'язки, а головуючого суддю зобов'язує з'ясувати обізнаність учасників справи з їхніми правами й обов'язками** й лише в

разі необхідності роз'яснити їх.

Незважаючи на те, що на сьогодні КАС України не містить вимоги про направлення учасникам такої пам'ятки, ми **однаково продовжуємо направляти її разом із судовою повісткою**, адже учасники справи незавжди є професійними юристами, інколи це люди, які не мають юридичної освіти, а отже, і достатніх знань у галузі права.

Антон Дідківський,
помічник судді

Привіт! Мене звати Антон, я працюю в апеляційному адміністративному суді майже 5 років.

Хочу розповісти про випадок застосування **п. 3 ч. 1 ст. 5** КАС України, який передбачає можливість зобов'язання суб'єкта владних повноважень утриматися від вчинення певних дій.

Ця норма використовується досить рідко, оскільки **за загальноприйнятою практикою суд не може задовольняти ви-**

Зобов'язання відповідача утриматися від вчинення дій як реальний спосіб захисту прав позивача

моги на майбутнє, тобто вирішувати спір, який фактично ще не виник між сторонами.

Водночас в одній зі справ за позовом фізичної особи до податкового органу згадана норма процесуального закону була застосована: відповідача зобов'язано припинити нарахування позивачу зобов'язань зі сплати єдиного внеску.

Підставою такого рішення слугувало те, що контролюючий орган продовжував ухвалювати неправомірні рішен-

ня про визначення грошових зобов'язань, незважаючи на існування судових рішень, а також рішень контролюючого органу вищого рівня (у процедурі адміністративного оскарження) про те, що позивач не є платником єдиного внеску як фізична особа-підприємець.

Марія Доник,
помічниця судді

Положення **ст. 13** КАС України гарантують кожному учасникові справи, а також особам, які не брали участі у справі (за певних умов), право на апеляційний перегляд справи.

Водночас **ст. 45** КАС України зобов'язує добросовісно користуватися процесуальними правами, зокрема й правом на апеляційне оскарження судового рішення, і забороняє зловживати ними. Якщо подання скарги визнається зловживанням процесуальними правами, суд з урахуванням обставин справи має право залишити без розгляду або повернути скаргу.

Маємо небуденний приклад, коли подачу апеляційної скарги суд визнав зловживанням процесуальними правами – ухвала Київського апеляційного адміністративного суду від 04 березня 2019 року у справі

Право на апеляційний перегляд справи, чи можливе зловживання ним?

№ 826/9751/14 (<http://reyestr.court.gov.ua/Review/80231934>).

У цій справі Комуністична партія України неодноразово зверталася з апеляційними скаргами аналогічного змісту на ухвалу суду від 18 лютого 2015 року й надалі відкликала їх.

Отримавши апеляційну скаргу 26-ий раз, суд вирішив, що є зловживання процесуальними правами з боку скаржника, спрямовані на безпідставне затягування розгляду справи.

Суд врахував, що:

- звернення з апеляційною скаргою, а також її відкликання є гарантованими КАС України правами кожного учасника справи, проте подані раніше апеляційні скарги **щоразу відкликалися без зазначення причин;**

- **в апеляційній скарзі відсутні**

посилання на зміну обставин, що відбулася після відкликання попередніх апеляційних скарг і зумовлювали необхідність повторного звернення з новою апеляційною скаргою на судові рішення, з дня постановлення якого минуло понад чотири роки;

- **скаржник вчергове подав апеляційну скаргу без доказів сплати судового збору,** незважаючи на те, що йому неодноразово в ухвалах про залишення апеляційних скарг без руху роз'яснювалася необхідність надання такого доказу, зазначалися розмір коштів і реквізити для їх перерахування.

Як наслідок, апеляційна скарга повернута скаржнику.

Оксана Чайківська,
головний спеціаліст
Інформаційного центру

Привіт! Мене звати Оксана, я працюю в апеляційному адміністративному суді майже 8 років.

На сьогодні моє основне завдання полягає в організації процесу ознайомлення з матеріалам справ, які перебувають у провадженні суду.

Хочу розповісти читачам про випадки застосування КАС України зі своєї практики.

Учасники справи мають право ознайомлюватися з матеріалами справи, робити з них витяги, копії, одержувати копії судових рішень (**п. 1 ч. 3 ст. 44** КАС України).

Відповідно до **ч. 1 ст. 42** КАС України учасниками справи є сторони та треті особи (які заявляють самостійні вимоги щодо предмету спору та які не заявляють таких вимог).

Представник, який має повноваження на ведення справи в суді, здійснює від імені особи, яку він представляє, її процесуальні права й обов'язки (**ч. 1 ст. 60** КАС України).

КАС України передбачено, що з матеріалами справи мають право знайомитися сторони (позивач і відповідач), треті

Надати не можна обмежити. Ознайомлення з матеріалами справи

особи, а також їхні представники.

Заразом законодавець зазначив, що відповідно до засад (принципів) адміністративного судочинства в частині відкритості інформації щодо справи (**ст. 11** КАС України), **ознайомлюватися з матеріалами справи мають право також особи, які не брали участі у справі**, якщо суд вирішив питання про їхні права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, **які подали апеляційну чи касаційну скаргу** на відповідне рішення.

Нерідко особи, які вважають, що винесене рішення впливає на їхні права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, звертаються до суду із заявою про ознайомлення з матеріалами справи, посилаючись саме на цю норму.

Проте практично в усіх випадках особи воліють не дочитувати норму до кінця, яка визначає, що для отримання права на ознайомлення з матеріалами справи особа повинна звернутися з апеляційною чи касаційною скаргою на ухвалене у ній судове рішення. Лише після відкриття апеляційного / каса-

ційного провадження така особа наділяється процесуальними правами й несе процесуальні обов'язки учасників справи (**ч. 4 ст. 293 / ч. 6 ст. 328** КАС України). Особа зобов'язана в апеляційній / касаційній скарзі зазначити, які саме права, свободи, інтереси та (або) обов'язки порушені рішенням суду, оскільки суд може закрити провадження за відсутності належних доводів.

Під час розгляду стосунку судового рішення до особи суд ураховує три критерії:

- вирішення судом питання про її право, інтерес, обов'язок;
- вплив має бути очевидним і безумовним;
- зв'язок не може бути ймовірним.

Тому **особи, які не були учасниками процесу в першій інстанції, не можуть просто прийти до кімнати для ознайомлення з матеріалами справи й вимагати надання справи без правових підстав**, що визначені в КАС України.

ПРОЦЕСУАЛЬНІ СТРОКИ КАРАНТИН &

Частина друга: НОВІ ЗМІНИ

Динаміка змін українського законодавства, яка зумовлена, зокрема, карантинними заходами, запровадженими постановами Кабінету Міністрів України від 11.03.2020 № 211 і від 20.05.2020 № 392, не оминула й Кодекс адміністративного судочинства України (далі – КАС України).

Пригадаємо, що у випуску **№ 13 за квітень 2020 року ми досліджували особливості обчислення процесуальних строків під час дії карантину** з огляду на набрання чинності 02.04.2020 змінами до КАС України, якими розділ VI «Прикінцеві положення» Кодексу доповнено новим пунктом 3.

Водночас, як можна зрозуміти з початку цієї статті, КАС України незабаром знову чекає на зміни,

пов'язані з перебігом процесуальних строків під час дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України для запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19).

18.06.2020 Верховна Рада України ухвалила Закон України «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України щодо перебігу процесуальних строків під час дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України для запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)».

Артем Марченко,
помічник судді

В указаному Законі пункт 3 розділу VI «Прикінцеві положення» КАС України викладено в такій редакції: «3. Під час дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України для запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), суд за заявою учасників справи та осіб, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, інтереси та (або) обов'язки (у випадках на-

явності у них права на вчинення відповідних процесуальних дій, передбачених цим Кодексом), поновлює строки, встановлені у статтях 47, 79, 80, 114, 122, 162, 163, 164, 165, 169, 177, 193, 258, 261, 295, 298, 304, 309, 329, 332, 338, 342, 363, а також продовжує процесуальні строки, які встановлені законом чи судом, на строк дії карантину».

Оскільки згідно з пунктом 1 Прикінцевих і перехідних положень вказаного Закону останній набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, то з цього моменту¹ законодавець концептуально змінив підхід до обчислення «карантинних» процесуальних строків. **Попередня редакція п. 3 розд. VI «Прикінцеві положення» КАС України «автоматично» зупиняла встановлені процесуальним законом строки².**

Натомість, нова редакція згаданого пункту пов'язує можливість поновлення (продовження) процесуальних строків на строк дії карантину виключно за наявності такого волевиявлення особи шляхом подання відповідної заяви.

Для простішого розуміння наведемо приклад.

Суд першої інстанції ухвалив рішення 30 червня 2020 року та склав його повний текст 30 червня 2020 року, який у той же день отримали учасники справи. Апеляційну скаргу на таке рішення суду буде подано 10 серпня 2020 року, тобто після закінчення встановленого ст. 295 КАС України 30-денного строку. У такому випадку підставою для поновлення процесуальних строків на апеляційне оскарження з огляду на встановлення карантину може бути лише відповідна заява апелянта.

Крім того, звертаємо увагу, що за правилами Закону від

18.06.2020 процесуальний строк може бути продовжено лише на час дії карантину. Це означає, якщо 31 липня 2020 року карантин буде скасовано, а апеляційна скарга на рішення суду від 30 червня 2020 року буде подана 31 серпня 2020 року й пізніше, то учасник справи вже не зможе обґрунтувати поважність причин його пропуску виключно посиланням на запроваджені урядом України карантинні обмеження.

Безумовно, скажете ви, що відповідно до ч. 4 ст. 3 КАС України закон, який встановлює нові обов'язки, скасовує чи звужує права, належні учасникам судового процесу, чи обмежує їх використання, не має зворотної дії в часі. А тому набрання чинності новим Законом від 18.06.2020 не може мати своїм наслідком обмеження продовжених Законом від 30.03.2020 строків, зокрема, на апеляційне оскарження судового рішення.

---

¹ Зауважуємо й наголошуємо, що на момент публікації цієї статті Закон не набрав чинності, а відтак ми не можемо зазначити відповідну дату.

² Детальніше ви можете ознайомитися з особливостями обчислення строків у статті «Процесуальні строки & карантин», випуск № 13 за квітень 2020 року.

Це питання законодавець урегулював у Законі від 18.06.2020, адже пунктом 2 його Прикінцевих і перехідних положень визначено, що процесуальні строки, які були продовжені відповідно до, зокрема, пункту 3 Прикінцевих положень Кодексу адміністративного судочинства України в редакції Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на забезпечення додаткових соціальних та економічних гарантій у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19)» № 540-IX від 30.03.2020, закінчуються через 20 днів після набрання чинності цим Законом. Протягом цього 20-денного строку учасники справи й особи, які не брали

участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, інтереси та (або) обов'язки (у випадках наявності у них права на вчинення відповідних процесуальних дій, передбачених цими Кодексами), мають право на продовження процесуальних строків на підставах, встановлених цим Законом.

Отже, до правовідносин, щодо яких були продовжені процесуальні строки згідно з внесеними Законом від 30.03.2020 змінами, на 21-й день з моменту набрання чинності Законом від 18.06.2020 підлягають застосуванню звичайні правила обчислення процесуальних строків, передбачені КАС України. І лише, як було підкреслено вище, за умови подання особою заяви про поновлення (продов-

ження) встановленого законом чи судом строку, його може бути поновлено (продовжено) на час дії карантину.

Окремо наголошуємо, що, на відміну від попередніх випусків видання «PROправо», тут ми досліджуємо процесуальні наслідки набрання чинності Законом, який лише ухвалений, однак не опублікований. Тому радимо вам слідкувати за новинами щодо руху Закону від 18.06.2020 і сподіваємося, що обізнаність з його змістомі допоможе якомога ефективніше реалізувати власні процесуальні права та виконати обов'язки.

Над номером працювали

Головний редактор – Артем Марченко;

Автори, редактори: Ірина Герасименко, Марія Доник, Олена Коваленко, Альона Касьян, Антон Дідківській, Тетяна Муханькова, Оксана Чайківська, Юлія Коляда, Оксана Марчук;

Літературна редакторка – Ольга Шкіль; дизайн і верстка – Тамара Борисова;

Засновник – Шостий апеляційний адміністративний суд